

vožnje konec. Cela zadeva se ni natanko pojasnjena; v kolikor je došlo doslej poročil, jih hočemo v naslednjem objaviti:

Ze preteklo sredo ob 3. uri zjutraj je vidilo več oseb velikansko italijansko letalo, ki je došlo čez Pohorje. Neki kmetovalec je trdil, da je videl letalo goreče proti zemlji padati; v bližini Obertäublinga v nekem gozdu blizu Drave je prišlo na zemljo, to pa na mestu, do katerega pridejo domačini le redkokdaj. Mož žalibog ni napravil naznanila, ker je bil v kmetiskem praznovanju prepričan, da je to nekaki „rdeči strah“, ki prihaja iz zraka... Vsled tega so bili italijanski letalci od srede zjutraj pa do četrta popoldne varni pred vsakim zasledovanjem. Čulo se je pozneje eksplozije, bržkone od municije v gorečem letalu se nahajajočih strojnih pušk. V sredo zvečer peljal se je neki prebivalec s čolnom čez Dravo; pri temu je opazil velikansko „Caproni“-letalo, seveda popolnoma sežgano, na nekem uničenem kraju gozda. Letalo je vsled svoje teže in velikosti — le v širokosti meri nad 20 metrov — v gozdu povzročilo ogromna uničenja. Vsled naznanila bivala je v četrtek popoldne neka komisija na lici mesta. Vkljub ure trajajočemu iskanju pod razvalinami letala se ni našlo nobenih mrličov. Bilo je tedaj gotovo, da so zamogli italijanski letalci pobegniti. Tudi nobenih bomb se ni našlo; bržkone so jih letalci že preje odvrgli. V gozdu raztreseno pa se je našlo več aparatov in inštrumentov. Istotako se je našlo neki spis, iz katerega je bilo sledeče razvidno: Letalu je bilo zmanjkalo vode za ohlajenje motorjev; vsled tega so morali letalci priti na zemljo. Potem so letalo zažgali in pobegnili. Težo sovražnega letala si zamore človek že s tem predstaviti, da je imelo tri motorje; osem oseb je bilo treba, da so le enega teh motorjev odnesle. K temu je prišlo še dvoje težkih bencinskih kotljev. Letalo je imelo dva sedeža za pilote in tri za opazovalce. Bilo je torej eno največjih bojnih letal.

Pobegnelim letalcem se ni posrečilo, da bi prišli daleč iz mariborskega okraja. Dne 6. t. m. že jih je prijel žandarmerija v Arnfelsu. Bila sta italijanska oficirja in en podčastnik. Hoteli so bržkone priti na Koroško in od tam čez mejo do svojih čet. Hvala paznosti orožnikov se ta nakana ni posrečila. S tem je prvi obisk italijanskih letalcev na Štajerskem ponesrečen.

Škandalozne afere v francoski zbornici.

Paris, 5. oktobra. (K.-B.) V zbornici je predsednik Deschanel prečital interpelacijo Ponceta o zadevi Bolo in je pripomnil, da je vložena v isti zadevi nadaljna interpelacija poslanca Malvyja. Zbornica je sklenila takojšnjo razpravo.

Malvy je dejal, da hoče obrniti pozornost zbornice na resno dejstvo. Predsednik Poincaré je prejel pismo šef-urednika „Action française“ Daudeta z najbolj nizkotnimi obrekovanji proti Malvyju. To pismo je bilo izročeno ministrskemu predsedniku, ki je o tem obvestil Malvyja. Malvy je izjavil, da ni zadovoljen, da bi se o tem pismu molčalo.

Ministrski predsednik Painleve je dejal, da so obdolžitve proti Malvyju v resnici zelo težke. Malvyja dolže, da že tri leta izdaja Nemčiji vse skrivnosti. Očitajo mu, da je hotel vstopiti v vojni komite, da bi nemškemu armadnemu vodstvu izdal načrt napada na Chemin des Dames.

Zbornica je zahtevala, naj se pismo prebere. Painlove ugotovi zahtevi. V pismu zagotavlja Daudet, da je glede Malvyja in Leynariessa, ravnatelja splošne varnosti, dovolj dokazov za veleizdajo in pravi, da je neobhodno potrebno, da Malvyja takoj izroče vojaškemu sodišču.

Malvy izjavi, da hoče na podlagi uradnega spisa povedati popolno resnico. Obširno je razložil svojo vlogo v zadevi Almereyda kakor tudi svoje odnose do Bonneta Rouge in dejal, da je Briand sporočil svojo sumnjo glede Bonneta Rouge.

Briand je izjavil, da je Malvyju naročil, naj pazi. V takem trenutku mora reči, da je Malvy, ne da bi se kaj obotavljal, odredil, naj se cela zadeva najstrožje preišče.

Več poslancev, ki so preje v Bonnet Rouge sodelovali, je nato podalo razbremenilne podatke.

Viviani je končno izjavil, da pripisuje krivdo drugi pisarni generalnega štaba, ki ni podučila svojega načelnika in se znebila čeka, ker je bila mneja, da ni potrebne podlage za sodno preiskavo.

Malvy je odgovoril, da so tudi v vojnem ministerstvu napravili obilo napak. Vso krivdo so pa hoteli zvaliti na njegovo politiko in delovanje.

Ko je zbornica končala razpravo o interpelaciji Poncet-Malvy o zadevi Bolo je s 315 proti 3 glasovom izrazila zaupnico vladi.

* * *

Bolo-paša, ki je občeval v poslanskih krogih in dajal časopisju velike svote na razpolago, je obdolžen, da je vohunil za Nemčijo. Pred vojsko je imel Bolo 60.000 frankov rente. Med vojsko je tako obogatel, da je „Journal“ podpiral s 5 milijoni franki. Sodišču je bilo znano, da dobiva Bolo zelo visoke svote iz Amerike in Švice. Poslali so nato preiskovalne komisije v obe deželi, da bi poizvedele, odkod prihaja ta denar. V Ameriki so prišli nato, da pošilja denar Bolu nemška banka. Nato so Bola zaprli v ječo Fresnes. Pariško časopisje obširno poroča o veleizdaji Bolo-paše in trdi, da je dobil 10 milijonov frankov od nemškega zunanjskega urada. Ker so vlado dolžili, da je varovala Bola, je bil Painleve prisiljen, da je zahteval v zbornici zaupnico.

Izpred sodišča.

Obešena hoče biti.

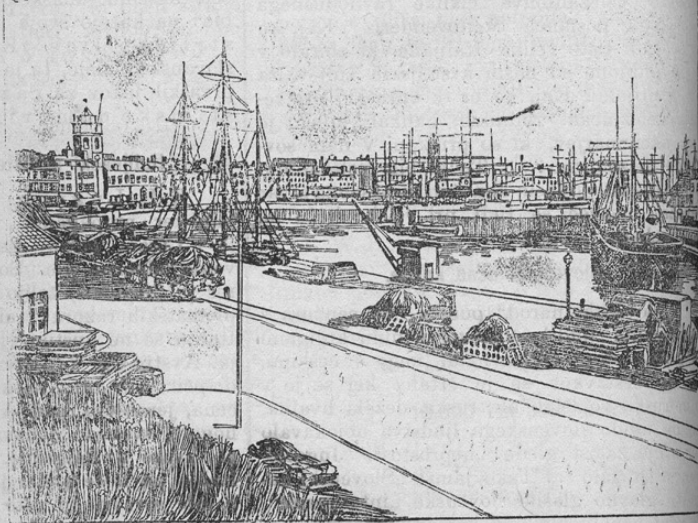
Ességg, 6. oktobra. Tukajšna sodnja obsodila je 20-letno dekle Milko Savlič na smrt in vešalah, ker je bila svojega 3 mesece starega otroka zadušila in malega mrliča v gnojnišnico vrгла. Ko je branitelj naznanil ničnostno pritožbo, skočila je obsojenka pokonci, hitela k sodniški mizi in prosila predsednika sodnije, da naj se ne ozira na braniteljevo pritožbo. Rekla je, da si je svesta svojega zločina, da je zaslužila kazen in da hoče biti vsled tega obešena.

„Copernica“.

Celovec, 3. oktobra. Junija meseca bil je posestnik Kristini Sallinger v Köttschendorfu 1000-kronski bankovec ukraden. Čez nekaj časa je pri nje uslužbena dekla Julijana Bürger pravila, da stanuje v Mörderitschu neka copernica, ki bode ukradeni denar nazaj pripravila. Dekla je bila tja poslana in se je še isti dan s poročilom vrnila, da bode copernica stvar v roke vzela. Ali drugi dan mora iti dekla z njo v mrtvašnico v Friesach, da prinese človeške kosti, ki so za

Dünkirchen.

Na drugem mestu poročamo, da so nemški letalci angleško-francosko trdnjavo Dünkirchen z bombami obmetali in to na tako uničujoči način, da je mesto danes prava razvalina. Bil je to, kakor pravi neko poročilo, najhujši udarec za Angleže, ker so imeli v Dünkirchenu ogromno množino streliva in živeža za flandrijsko svojo armado. Ob tej priliki prinašamo sliko uničenega mesta Dünkirchen.

Dünkirchen

to neobhodno potrebne. Bürger je torej zopet potovala. Ko se je vrnila, dejala je, da mora na mestu tatvine iz voska napravljeno venec položiti, v njega tri igle vtakniti; drugo noč bode potem pričelo „strašiti“. In res je Sallinger ponoči slišala tajnostni ropot, ki se je potem vsako noč ponovil. Konečno pa je zasačila deklo, ki je po steni trkala in ropotala. Zdaj je padel sum tatvine na deklo, ki je končno tudi priznala, da je tisočak „najla“. Dekla Bürger je bila zaradi tatvine 4 mesece težke ječe obsojena.

Razno.

Ignac Rossmann †.

V zadnji številki že smo sporočili tužno vest o smrti velezaslužnega in splošno spoštovanega g. Ignaca Rossmanna v Ptujju. Pokojnik je bil izborni gospodar, odkritosrčen značaj in delavec do zadnjega trenutka svoje smrti. Bil je hišni lastnik, posestnik, dolgoletni član ptujškega okrajnega zastopa in mestnega sveta, načelnik vinogradniške zadruge, načelnik gostilničarske zadruge, načelnik filijalke zveze kmetijskih združenj itd. Povsod je bil ne samo izborni strokovnjak, marveč tudi neumorno delaven, močan na svojem mestu. Sredi v izvrševanju svoje službe ga je dohitela tudi smrt. Umrli je v 68. letu svojega življenja na srčni kapi. Njegov spomin v vrstah mnogoševilnih znancev in prijateljev pa ne bode izumrl. Lahka mu zemljica!

* * *

Prostost za promet s sadjem. Nakratko smo o tej zadevi že v zadnji številki poročali. V okraju Ptujju, ki ima letos skrajno izdatno sadno žetev, segnjajo večje množine sadja, ker je kmetom pretežavno, naprositi od oblasti prepisano transportno potrdilo. Na drugi strani se je mnogokrat lepo sadje za izdelovanje mošta vporabljal. Vsled tega imajo zdaj mnogi posestniki svojo posodo polno; ni jim mogoče, pričeti z vinsko trgovijo, ker jim ravno primanjkuje posode. Cena sodov so tako narastle, da stane zdaj v sedni Hrvatski 1 liter soda K 1:50 do 2 K. Ptujski okrajni zastop pod načelstvom gosp. Orniga se je vsled tega telegrafično obrnil na e. k. štajersko namestnijo in jo prosil, da naj se pusti prosti promet za sadne množine pod 400 do 500 kg. S to odredbo bi bilo mogoče, rešiti mnogo sadja pred uničenjem in sadje tudi lažje prodajati, pri čemur bi tudi vsled večje ponudbe cena sadja gotovo padla. Kakor rečeno, je ptujski okrajni zastop to zadevo že pred daljšim časom sprožil.

Gozdni požari. Iz Doberne pri Celju se poroča: Dne 1. t. m. pogorel je gozd posestnika Dolšeka v Doberni. Požar so končali vojaki. Dne 2. t. m. se je opazilo